

2006-04-23 - Läsepredikan Ola Berg - Skriven av Lars Gunnarsson

Isönd efter Påsk 2003. Joh 20: 19-31.

Det är två saker från vår text som jag vill stanna särskilt inför. Det är den fridshälsning som Jesus ger sina vänner och det är naturligtvis berättelsen om Tomas, Tvillingen, eller som han har kallats i folkmun, Tomas Tvivlaren.

På påskdagsmorgonen hade flera kvinnor mött den uppståndne Jesus. Han hade genom dem skickat särskilda hälsningar till Petrus, som förmodligen kände sig, om möjligt, ännu sämre till mods än vad de övriga lärjungarna gjorde. Men gemensamt för hela den församlade lärjungaskaran är att de är mycket rädda och förvirrade. De är rädda för judarna, att det skall gå på samma sätt med dem som med Jesus, och de är förvirrade och har svårt för att tro på de uppjagade kvinnornas berättelse.

Nu sitter de bakom reglade dörrar. Judarna kunde hållas utanför dessa låsta dörrar, men där var en som inte ens låsta dörrar kunde stänga ute, den uppståndne Frälsaren. Vi vet inte så mycket om hans uppståndna kropps beskaffenhet, men vi vet att den hade gått igenom den förseglade graven. Nu hade den också gått in i ett hus som var låst.

Jesus hälsar de förskräckta lärjungarna med orden: "Frid vare med er." Men dessa ord var mycket mer än en flyktig hälsning eller önskan. Han kommer med den frid som inte världen kan ge. Världens frid är endast något som i bästa fall kan ge en tillfällig känsla av lycka och trygghet, men som inför sjukdom, lidande och död, inte kan bestå. Men den frid som Jesus ger, är en frid som är grundad på hans verk, på hans ställföreträdande lidande och död. Det är en frid som innebär en frid och en fred med Gud, därför att syndernas förlåtelse har åstadkommit genom Jesu lidande och död. "Frid lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er. Inte ger jag er en sådan frid som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och var inte modlösa." (Joh 14:27). Detta löfte om frid hade han redan lovat dem i samband med att han lovade sända Hjälparen, den helige Ande. Nu kommer han och ger dem denna frid. Och efter att han visat dem sina sår upprepar han sin fridshälsning ännu en gång.

Men det var en lärjunge som inte var med vid detta tillfälle, Tomas. När han så småningom träffar de andra lärjungarna och får höra att de har sett Herren, kan han inte tro det. "Om jag inte får se hålen efter spikarna i hans händer och sticka fingret i hålen efter spikarna och inte får sticka min hand i hans sida, så kan jag inte tro." Tomas är inte nöjd. Det kvinnorna har sett och hört och det de andra lärjungarna har varit med om är inte nog för att övertyga Tomas. Han kräver mer. Vi tycker kanske att det var mycket svagt och klandervärt att Tomas inte trodde på sina närmaste vänners berättelse och Jesus hade vid flera tillfällen talat både om sin död och uppståndelse. Men skilde han sig egentligen så mycket från de övriga? Tomas exempel visar hur omöjligt det är för människor att av sig själva tro på Jesu uppståndelse. Men för vår del kan vi säga att genom Tomas tvivel fick vi ytterligare ett bevis för uppståndelsen nedtecknat för oss.

Tomas tvivlande på att Jesus hade uppstått från de döda och visat sig för lärjungarna, har av många människor, i alla tider, tagits som ett godtagbart skäl för att själva inte tro. "Ja, jag tillåter mig nog att vara en Tomas Tvivlare i alla fall", säger man. Därmed anser man sig vara i gott sällskap. (Nu använder man inte Tomas exempel endast när det gäller Jesu uppståndelse, utan det gör man inför praktiskt taget allt som man finner lämpligt att förkasta och vägra att tro på ur Bibeln). Det anses till och med lite fint att vara en tvivlare.

Men när man agerar på det sättet så har man tillslutit sina ögon och sitt förstånd. Om man fortsätter och läser från den tjugosjätte versen och framåt så blir det en annan Tomas som möter oss, en Tomas som är väl värd att "taga rygg" på. Åtta dagar därefter var lärjungarna samlade på nytt och då är också Tomas med. Dörrarna är låsta även denna gång. Jesus står där plötsligt mitt ibland dem. Samma fridshälsning möter lärjungarna som förra gången. Nu vänder sig Jesus direkt till Tomas: "Räck hit ditt finger och se mina händer. Och räck hit din hand och stick den i min sida. Och tvivla inte utan tro!"

Nu finns där ingen Tomas Tvivlare längre. "Min Herre och min Gud!" Vilken underbar förvandling och vilken härlig bekännelse! Allt tvivel på Jesu uppståndelse är borta och det är Tomas Herre och Gud som står där framför honom. Tomas glädje är fullkomlig.

Jesus hade tillfredsställt Tomas önskan att få se honom. Men detta seende får vi inte räkna med att vara med om. Efter himmelfärden var det bara Paulus som på ett alldeles speciellt sätt fick se honom. Vi har endast hans ord och sakrament att använda. Därför säger Jesus i vår text: "Saliga är de som tror, fastän de inte ser." Förstår du vad han menar med det? Ja, det måste innebära att Jesus hänvisar oss till sitt ord. Till sitt ord, Bibeln eller den heliga Skrift.

Med berättelsen om Jesu uppståndelse kommer Johannes till höjdpunkten av sitt evangelium. Han har inte försökt att beskriva alla tecken som Jesus gjorde inför sina lärjungar. Men det han har skrivit är ämnat för att vi skall tro att Jesus är Messias, Guds Son, och för att vi genom tron skall ha evigt liv i hans namn. Det vi läser och hör från detta evangelium stärker vår tro och försäkrar oss om evigt liv för Jesu skull.

Av detta förstår vi hur viktigt det är att vi flitigt lyssnar till Guds ord. Att vi inte bara betraktar ordet i vår ensamhet utan också möter upp vid gudstjänsterna och är tillsammans med våra trossyskon. Hade Tomas varit på plats på påskdagskvällen hade han inte behövt gå i ovisshet i ytterligare åtta dagar. Då hade han istället, tillsammans med de andra lärjungarna, fått glädjas och styrkas i tron på den uppståndne Frälsaren.

Kära vänner. Det klagas över att det är glest med kyrkobesökare på de allra flesta håll. Färre och färre lyssnar till Guds ords predikan. Vad beror det på? Vad är orsaken? Jag tror att det till mycket stor del beror på att just Guds ords predikan har tystnat och ersatts med mänskliga tyckanden och låtanden. Budskapet om den uppståndne Frälsaren har nära nog tystnat. Det predikas inte längre om att vi är syndare som är förlorade och som går förlorade om vi inte tar emot Jesus Kristus i våra liv. Ordet omvändelse finns knappast med i dagens förkunnelse. Det anses fint och intellektuellt att tvivla på och ifrågasätta Guds ord. Men Jesus säger: "Tvivla inte utan tro!" Det säger han om allt Guds ord. Det säger han om det Gamla Testamentets skrifter: "Skrifterna kan inte bli om intet" och det säger han om det som hans vittnen, lärjungarna och apostlarna, skulle skriva ned efter det att han hade uppstigit till himlen, det Nya Testamentet: "Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt vad jag har sagt er."(Joh 14:26).

Guds ord, Bibeln, har förmågan och kraften att skapa tro i våra hjärtan. Därför säger Paulus: "Tron kommer av predikan." Och därför skall du söka dig dit där förkunnelsen om Jesus och hans verk blir predikat. Hans verk är att han har gått i döden för dina synders skull och han har uppstått för din rättfärdiggörelses skull. Detta skall du inte tvivla på utan tro! Amen.